

14. juli 2015

EM 2015/27

Hermed fremlægger jeg forslag til Inatsisartutbeslutning i henhold til § 33, om at Naalakkersuisut pålægges følgende:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at pålægge Naalakkersuisut senest til forårssamlingen 2017, at fremlægge forslag til revideret lovgivning om hjælp til personer med vidtgående handicap, der tilgodeser FN's konvention om handicappedes rettigheder, således, at rettighederne rent teknisk implementeres i relevant lovgivning.

(Medlemmer af Inatsisartut, Siumut)

Begrundelse:

Det er Siumuts opfattelse, at lovgivningen omkring hjælp til personer med vidtgående handicap som reguleres igennem Landstingsforordning nr. 7 af 3. november 1994 om hjælp til personer med vidtgående handicap, samt hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 64 af 29. december 2004 om døgninstitutioner m.v. for børn og unge samt for personer med vidtgående handicap og Selvstyrets bekendtgørelse nr. 19 af 16. december 2010 om hjælp til personer med vidtgående handicap bør sendes igennem en overhaling, Siumut mener, at udviklingen i samfundet fordrer større krav til lovgivningen, det er blandt andet de sociale, økonomiske og kulturelle rettigheder som blandt andet omfatter lige adgang til skolegang og alle former for videregående uddannelse til arbejdsmarkedet, til en tilfredsstillende levestandard og deltagelse i kultur- og fritidsliv og sport, herunder. Redegørelsen om FN konventionen om rettigheder for personer med handicap fra 2012 pointerer, at handicaplovgivningen kunne have behov for en revision, det skal ske med henblik på en endnu bedre efterlevelse af FN's konvention om rettigheder for personer med handicap.

FN's konvention om rettigheder for personer med handicap blev vedtaget af FN's Generalforsamling den 13. december 2006. Danmark har ratificeret konventionen med ikrafttræden

den 24. august 2009 uden forbehold for Grønland, og derfor gælder FN's handicapkonvention for Grønland.¹

Koalitionsparterne har aftalt at der skal udarbejdes en ny lovgivning for området, der opfylder FN konventionen om handicappedes rettigheder, svarende til FN konventionen fra 2006.

Her skal det sikres, at de handicappedes omsorgs- og serviceforhold skal forbedres, således de er tilpasset de handicappedes, samt landets handicapboliger skal være i overensstemmelse med behovet for omsorgspersonale som ligeledes så vidt er tilpasset bedst mulig.

Tilpasningen skal så vidt sikre, at den store variation af adgang til ressourcer i de forskellige byer udlignes, og samfundet såvel som omgivelserne gøres mere handicapvenlige f.eks. i form af bedre ramper til rullestolsbrugere til alle offentligt åbne bygninger.

Derfor foreslås det på vegne af SIUMUT gruppen, at Naalakkersuisut pålægges at fremlægge en ny lovgivning om hjælp til personer med vidtgående handicap, der i højere grad tilgodeser FN konventionen om handicappedes rettigheder.

Den nuværende lovgivning om hjælp til personer med vidtgående handicap fra 1994, er ikke længere tidssvarende og trænger til at blive revideret på flere områder, for at kunne opfylde FN konventionen om handicappedes rettigheder. Ligesom det igennem lovgivningen skal sikres, at børn med handicap får deres rettigheder til at modtage de ydelser de har brug for, for at nå deres fulde potentiale. Derudover må det være på sin plads, at der indsættes en passage i *Landstingsforordning om hjælp til personer med vidtgående handicap*, som sikrer en klarere bestemmelse vedrørende høring af børn og unge med henvisning til et princip om barnets eller den unges bedste, da vægten på denne synes, at ligge på forældremyndighedshaverens samtykke og kan derfor være på kant med børnekonventionen og handicapkonventionen.

Derudover er der stort behov for at andre offentlige myndigheder, får tilpasset deres tilbud så det opfylder FN-konventionen. Ikke ret mange børn med handicap, får tilbudt at gennemføre folkeskolens afgangsprøve, der er stort set ingen uddannelsesmuligheder for personer med

¹ <http://naalakkersuisut.gl/da/Naalakkersuisut/Departementer/Familie-Ligestilling-og-Sociale-anliggender/Familie/FNs-Handicapkonvention>

handicap, personer med handicap får stort set ikke tilbud om ansættelse på lige vilkår med andre m.v.

Ud over revidering og konsekvensrettelser af sociallovgivningen om hjælp til personer med vidtgående handicap, Forordning om hjælp til Børn og unge skal andre områder også tilpasse deres tilbud / lovgivning således at de er tilpasset FN-konventionen, det er blandt andet skole- og uddannelsesområdet, arbejdsmarkedsområdet, boligområdet, sundhedsvæsenet m.v.

Økonomiske og administrative konsekvenser for de offentlige

Forslagsstillerne anslår, at udarbejdelse af lovgivningen vil medføre et samlet administrativt ressourceforbrug svarende til i alt mellem et trekvart og et helt årsværk, inklusive oversættelse og forskellige myndigheders afgivelse af høringssvar. Omkostningerne vil blive indarbejdet i den daglige driftskonto for relevante departement, og vil derfor ikke kræve ekstraordinære hensættelser af midler via Finansloven.

Udover dette forventes det ikke, at vil have økonomiske eller administrative betydning for det offentlige, da Grønland allerede har tiltrådt handicapkonventionen og er derfor gældende for Grønland.

Økonomiske og administrative konsekvenser for private erhvervsdrivende

Ingen

Økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne

Ingen